

liberalt. Jeg sigter her navnlig til den ny Bestemmelse, der er indsat i § 3 om, at den paagældende skal eje de 400—500 Kr., hvor meget det nu bliver, idet han skal møde frem med $\frac{1}{10}$ af Købesummen. Den ærede Ordfører gjorde gældende, at naar en Mand vilde laane den paagældende Pengene paa hans glatte Ansigt uden at have andet Løfte om at faa dem tilbage, end at det skulde ske ved Lejlighed, maatte det blive betragtet, som om han ejede dem. Jeg kan heller ikke se andet, end at dette maa være rigtigt, thi naar en Mand giver mig 500 Kr., uden at jeg i nogen Maade forpligter mig til at betale dem tilbage, ejer jeg Pengene, det kan ingen nægte. Men jeg kunde ønske, at man gik et Skridt videre paa denne Bane. Da nu alt foreløbigt lægges i Ministerens Haand, baade Instruksen til Amtskommissionerne og Affattelsen af Skemaerne, som skulde udfyldes, vil jeg haabe, at disse blive affattede saa lempe- ligt og forstaaeligt som muligt, og at der ikke bliver anlagt alt for snærende Baand. Der er blevet sagt, at unge Folk i 25—26—27 Aars Alderen, som endnu ikke have stiftet Bo, kunne sagtens møde med 500 Kr. Jeg vil her tilføje, at de, som ikke kunne det, ere ikke, dersom da ikke Sygdom eller andre særlige Forhold er Grunden til, at de ikke have Pengene, værdige til at faa en saadan Ejendom, saa over for saadanne Folk komme vi let til Forstaaelse. Kan et saadant Par unge Folk, som ere rørige og raske, i 26—27 Aars Alderen, og som have haft en god Lønning, ikke møde med 500 Kr., tror jeg ikke, de egne sig til at faa en saadan Ejendom. Men hidtil har Reglen nærmest været den, at de Folk, som have faaet disse Ejendomme, ere gifte Folk i Alderen mellem 30—45 Aar, og jeg tror, det er heldigt, at det vedblivende bliver saadanne Folk, som have prøvet Livet noget og sat Foden under eget Bord, der indtræde i disse Husmandsbrug. Men for disse Folk, som maaske en Gang i Tiden have ejet 500—600 Kr., men som have brugt disse Penge til at sætte Bo for, og som nu have faaet en Børneflokk, ligger det uden for Mulighedens Grænser at skaffe denne Sum til Veje, i alt Fald saadan, at de kunne pege paa den og sige: Det er vore Penge, som vi selv have arbejdet sammen. Over for saadanne Folk mener jeg, der kunde, om jeg maa bruge det Udtryk, ses en lille Smule gennem Fingrene. Selv om de ikke have sparet Pengene sammen selv, naar de have faaet dem paa en ærlig og redelig

Maade, synes jeg, de bør komme i Betragtning. Jeg haaber, som sagt, at Instruksen til Amtskommissionen, og de Skemaer, som Arbejderne skulde udfylde, maa blive affattede med saa faa juridiske Spørgsmaal som muligt om, hvor de have faaet Pengene fra, thi ellers kan det let blive umuligt for dem at komme i Betragtning.

Der blev sagt før af et æret Medlem, at den, der staar med 500—600 Kr. og endnu ikke har sat Bo, ikke er bedre stillet end den, der staar med et godt Bo og ingen Penge har, og det er en Selvfølge. Dersom den førstnævnte skal til at købe alt, hvad der behøves til Husets nødvendigeste Brug, gaa de allerfleste af hans Penge, Følgen vil blive; at den, der som ugift lægger 500 Kr. op, kommer til at stifte en hel Del Gæld bagefter, medens den, der sidder med et Indbo, der passer til en saadan Familie, selv om han skal laane en lille Smule Penge, alligevel er bedre stillet. Jeg har følt mig foranlediget til at gøre disse Bemærkninger, fordi jeg er af dem, der mene, at de, vi særlig skulde hjælpe her, ere de dygtige, hæderlige og fattige Indsiddere, der nu sidde i Lejestue. Det har for en Del været dem, der ere komne med forhen, og jeg vil haabe, at det trods denne Forandring for en stor Del vil blive dem, der komme med i Fremtiden. Men, som sagt, det beror i første Instans paa Ministeren, i anden Instans paa Amtskommissionerne, saa jeg haaber, at Ministeren vil se Amtskommissionerne paa Fingrene, saa at de komme til at udføre Loven paa en ensartet Maade i alle Amterne, det har ikke været Tilfældet hidtil.

Med disse Bemærkninger skal jeg ogsaa anbefale Lovforslaget, skønt det ikke stiller den Sum til Raadighed, som jeg kunde have ønsket. Jeg indrømmer, at det indeholder Forbedringer paa næsten alle Punkter. Kun dette, at de, der kunne komme i Betragtning, skulde eje Pengene, er efter min Formening et Tilbageskridt, men det kunne vi komme ud over ved en liberal Fortolkning fra Ministerens Side. Jeg har aldrig været af dem, der mene, at Statskassen skulde lide noget Tab her. Lad Amtskommissionerne søge at sikre sig saa godt som muligt. Derfor har jeg heller ikke det mindste imod, at de blive sete paa Fingrene. Jeg kender Tilfælde, hvor en Mand, der skal have en Ejendom til 4,000 Kr., faar Lov til at købe Jord til 2,500 Kr. Ethvert fornuftigt Menneske kan forstaa, at for 1,500 Kr. kan der ikke bygges forsvarligt og ikke købes Besætning. Følgen bliver, at Pengene ikke slaa